

# Kyndelsmässodagen - Årg 3

Bidrag från Jenny Berggren

En av de finaste komplimanger man kan få är att en blind person tycker man är vacker.

Jesus - namnet med skönhet.

Vi är många Symeonar i vår kyrka i egenskap av att vi väntar på något.

Mycket i vår kyrka tycks inte vara nåt nytt under solen. Kyrkbänken är densamma. Sångerna är desamma. Prästens röst likaså. Den snedtyngda psalmboken på sin karakteristiskt för smala hylla. Till och med förändringarna som kommer tycks ha samma negativa klang. Spiralen går nedåt.

Samma måste det varit för Symeon.

Folk gick ut och in ur Templet. Prat och lukter avlöste varandra. Sångerna desamma. Prästernas röster desamma. Duvornas vingfläkt upp i ansiktet från förbipasserande då och då.

Bråkande lamm. Damm i näsborrarna.

Han blir bara äldre och äldre. Spiralen går nedåt.

Ändå:

Hur står Den gode Symeon ut att vänta på sitt löfte?

Det kommer ju inget nytt!

Hans väntan är helt enkelt efter något enormt stort: det som judarna väntat på i flera tusen år! Han hade fått löfte om att få skåda frälsningen!

För det första: Själva väntan - här berättats att han - en gammal man - går till Templet varje dag i flera år. För honom måste promenaden vara ganska rejält jobbig! Men väntan och längtan att få se den högste är så stark dessa steg på ålderns absoluta höjd gör att livet blir vackert som Jesus själv.

Vad säger det oss? Kan vår väntan få en ny glädje?

För det andra: Om Symeon fått träffa frälsningen Jesus endast två dagar efter det att han fått Guds löfte, vore hans historia en annan. Men nu kan vi nästan känna hans känsla av att stå på tå och vänta som ett barn på jul inför det som skall ske varje dag!

Vilka löften har Gud gett oss som vi kan stå på tå för?

Kan vår väntan få en ny spänst?

För det tredje: Hur ser frälsningen ut? I och med att Symeon är väldigt gammal ser han andra saker än vi. Där han känner närvaron av den väldige Guden ser vi andra bara ett litet barn. Kanske Symeon kan tala om för oss att det vi ser bara är en liten bit av helheten/sanningen? Jesus lever i oss. Därför är vi på riktigt oändligt vackra. Alla som vi umgås med "ser" att vi är kristna genom kärleken.

Underbar är du - Frälsare kär.

Vi är Guds redskap om Han får använda oss.

Vi väntar och längtar efter en mening med vår "vareviga" dag, vi väntar på en sista tid då jorden skall gå under och att Jesus ska komma tillbaka.

Vi väntar på vårt liv i evigheten tillsammans med Gud.

Guds löfte är att du är Hans barn som inte behöver vara rädd.

Så gör din sak älskade människa; Låt din bågare fyllas och flöda över och lyssna, lev och älska. Lyd, lys i mörkret och våga älska - ditt liv - som Gud ger dig.

Immanuel - Gud du är med oss.

Symeon ropar till oss alla att Den stora Guden är här. Han ropar in i våra liv. Hans visshet är given av Gud. Hans längtan och väntan får vi dela. Och när Maria bär Jesusbarnet förbi oss får vi jubla och stämma in i hans bön! Herre, nu låter du sin tjänare gå i frid - som du har lovat - för mina ögon har sett frälsningen i prästens ord och syndabekännelsens avlösning, Brödet och vinet i Kristi kropp och blod till lösen för vårt liv och livgivningens ord i välsignelsen. Så nu får vi frid.

Och då ber vi om mer kärlek till vår sönderfallande värld.

Älskade Jesus - levande ord.

